

Господжа Елена испроводи Ружица, накічена до тъмничнытъ врата, която Ружица бързо отвори и като влѣзе вътрѣ каза: »О любезный Отче! Ты си свободенъ! благодареніе нека бѣде Богу, който е Рушимировото сѣрдце на милость обзърналъ!»

Милорадъ прегърна дѣщеряси; а тя падна на колена предъ многострадалныя си баща. » О моя най любезна Ружице! каза той, ты си съ Божіята помощ побѣдила. Сила и орѣжіе само бы могло Рушимировыя дворъ да развали и да побѣди; нѣ твоята снага, и любовь кѣмъ баща ти и сичкытъ хора, побѣдила е Рушимировото сѣрдце, и него отъ непріятель, пріятель направила. Благодариме Богу! той е твоята синовна любовь благословилъ и твоитѣ трудове съ най честны слѣдствія крунисалъ.

Ружица каза на баща си Рушимировата молба; за да му опрости дѣто е тѣй постѣпилъ съ него. Милорадъ беше съ туй твърдѣ наскърбенъ, и каза: » Ты видишь моитѣ сълзы, и знаешъ да съмъ му отдавно опростилъ.« Въ туй мгновеніе, когато е Милорадъ говорилъ, отвориха ся отъ тъмницата вратата, и Рушимиръ съ съпруга та си и малкыя Милвой, влѣзоха вътрѣ. Милорадъ и Рушимиръ дадоха единъ на другый юначкытъ си десници и прегърнаха ся съ особено чувство. Свяка е мързость изчезла; осѣтиха блажено помирненіе, и заклѣха ся единъ съ другый въ вѣчно пріятелство.

Добрый и челоувѣколюбивый Милорадъ, ималъ е още една особенна радость въ туй, дѣто е мо-